

وزنه‌ای همسنگ رابرت ریچاردسون

تارانتینو رابرت ریچاردسون
فیلمبردار فیلمش را موظف به
دیدن اکشن‌های هنگ‌کنگی به
خصوص فیلم‌های چانگ‌چه در دهه هفتاد
میلادی کرده بود تا حال و هوای مورد نظرش را
به دست بیاورد، این کار سبب شد تا ساختار بصری
فیلم به جایگاه مورد نظر برسد و دکوپاژ فیلمنامه
ترکیب ظریفی از همان فیلم‌های رزمی هنگ‌کنگی و وسترن
اسپاگتی سینمای ایتالیا و سینمای وحشت دهه هفتاد
آمریکا باشد، رجوع شود به نماهای بسته صورت کاراکترها مثلاً
زمانی که عروس با آن‌ها روبرو می‌شود و موتیف تکرار شونده‌ی
موسیقی و استفاده از فیلتر قرمز برای یادآوری حس انتقام
و یاد معرفی کاراکتر «باد» کابوی تکیده و تنهای فیلم که در
کانکس خود زندگی می‌کند نماها کاملاً منطبق با نماهای ضد
قهرمان‌های سینمای وسترن اسپاگتی است، در کنار آن به
حرکت پیچیده دوربین در سکانس پایانی نگاه کنید که عروس
وارد مقر اورن ایشی می‌شود و دوربین همراه او حرکت میکند
و فضای کلی را در یک پلان ترسیم می‌کند گویی ریچاردسون
هم وارد این اقیانوس شده و در هر سکانس در چرخشی
نامحسوس فرم کلی تصاویر را با ژانرهای گوناگون محک می‌زند.